

РЕШЕНИЕ

№ 3727

гр. София, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 04.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **2276** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от И. Б. Т., подадена чрез адв. Е. Д., срещу заповед № РД-09-138/22.02.2022 г., издадена от заместник-министъра на младежта и спорта. С нея на основание чл.16, ал.10 от Наредба № 1 от 04.02.2019 г. за треньорските кадри /Наредба № 1/2019 г./ на жалбоподателя е отказано вписване в Регистъра на треньорските кадри по чл.9, ал.1, т.4 от Закона за физическото възпитание и спорта /ЗФВС/. С жалбата се твърди противоречие на оспорената заповед с материалния закон, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Иска се отмяната ѝ, както и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – заместник-министърът на младежта и спорта чрез процесуалния си представител юрк. Дряна в открито съдебно заседание и в представено в същото писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли. Административен съд - София град, второ отделение, 30-ти състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт при наличие на правен интерес и в законоустановения срок за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Видно от данните по делото, с писмо с вх. № 09-00-2184/15.05.2020 г. с приложено в съответствие с чл.16, ал.4, т.2 от Наредба № 1 от 04.02.2019 г. за треньорските кадри

съгласие от И. Т., Българската федерация по вдигане на тежести е поискала вписване в регистъра на спортно-педагогическите кадри на всички треньори, работещи в системата на федерацията.

С писмо от 27.07.2020 г. заместник-министърът на младежта и спорта е уведомил И. Т., че на основание §3 от ДР на Наредба № 1/2019 г. във вр. с чл.7 от Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища в 2-месечен срок следва да представи удостоверение за признаване на висше образование, придобито в чужбина, издадено от Националния център за информация и документация, както и превод на представената от него диплома за висше образование, извършен от преводач, включен в списъка на Министерството на външните работи по реда на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа.

Със заявление с вх.№ 14-00-1323/14.10.2021 г. И. Б. Т. е поискал вписване в Регистъра на треньорските кадри по чл.9, ал.1, т.4 от ЗФВС за вида спорт „вдигане на тежести”. Към заявлението е приложено удостоверение № 342-220/26.08.2021 г., издадено от Националния център за информация и документация. С писмо от 16.11.2021 г. И. Т. е уведомен, че следва да представи диплома за завършено висше образование в превод на български език. В изпълнение на дадените указания с писмо от 23.11.2021 г. жалбоподателят е представил преведени на български език: удостоверение, издадено от ректора на Спортния университет в Т.; документ за положените от жалбоподателя изпити и съответните оценки по тях, както и диплома № 1523.

Със заповед № РД-09-26/13.01.2022 г. министърът на младежта и спорта е назначил комисия по чл.16, ал.2 от Наредба № 1/2019 г., която да разгледа подадените заявления за вписване на треньорските кадри. Със същата заповед са утвърдени и правила за работата на комисията. Видно от протокол № 137, на 21.01.2022 г. е проведено заседание на комисията в съответствие с изискванията на чл.5, ал.1, т.2 от правилата, а именно при наличие на кворум 2/3 от членовете на комисията. Предложено е на И. Т. да бъде отказано вписване в Регистъра на треньорските кадри. Вследствие на това е издаден и оспореният в настоящото производство отказ за вписване на И. Б. Т. в Регистъра на треньорските кадри. Като правно основание на акта са посочени разпоредбите на чл.59 от АПК и чл.16, ал.10 от Наредба № 1/2019 г. за треньорските кадри, чл.9, т.3 от Устройствения правилник на М. и т.1.2.1.5 от заповед № РД-09-43/19.01.2022 г. на министъра на младежта и спорта и протокол № 137/21.01.2022 г. от работата на комисията по чл.16, ал.2 от Наредба № 1/2019 г., назначена със заповед № РД-09-26/13.01.2022 г. на министъра на младежта и спорта. Като фактическо основание за отказа е посочено, че заявителят не отговаря на минималните изисквания за заемане на длъжности в нито една от хипотезите на чл.6-10 от Наредба № 1/2019 г., тъй като същият е придобил специалност „М. спортове”, а учебният план, по който се е обучавал изобщо не включвал заявления от него вид спорт „вдигане на тежести”, поради което не можел да бъде вписан в Регистъра на треньорските кадри по чл.9, ал.1, т.4 от ЗФВС.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд – София град обосновава следните правни изводи:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, съгласно чл.168, ал.1 от АПК, на основанията посочени в чл.146 от АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган съгласно чл.9,

ал.1, т.4 от ЗФВС и чл.16, ал.10 от Наредба № 1/ 2019г. за треньорските кадри, съгласно който в тримесечен срок от подаване на заявлението министърът на младежта и спорта или оправомощено от него длъжностно лице от Министерството на младежта и спорта издава заповед за вписване и удостоверение за вписване, в което се посочва регистрационният номер на лицето, или заповед, с която мотивирано се отказва вписването. По делото е представена заповед № РД-09-43/19.01.2022 г., с която министърът на младежта и спорта в съответствие с чл.16, ал.10 от Наредба № 1/2019 г. е делегирал на заместник-министъра на младежта и спорта да издава заповедите за вписване и удостоверения за вписване, както и отказите за вписване в Регистъра по чл.9, ал.1, т.4 от ЗФВС.

При издаване на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяната му. В хода на административното производство е спазен редът за разглеждане на подаденото от жалбоподателя заявление, регламентиран в ЗФВС и Наредба № 1/2019 г. за треньорските кадри, както и процедурата, предвидена в предварително утвърдените правила за работа на комисията, назначена със заповед на министъра.

Оспореният административен акт е издаден в писмена форма, съобразно чл.59 от АПК, като съдържа фактически и правни основания.

Оспорената заповед обаче е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби:

Съгласно чл.97, ал.1 от ЗФВС спортно-педагогическите кадри са спортно-педагогически специалисти и треньорски кадри, като според ал.3 треньорски кадри са треньорите и инструкторите, вписани в регистъра по чл.9, ал.1, т.4. В ал.4 на същия текст е предвидено, че тренировъчна дейност се осъществява и треньорски услуги се предоставят само от лицата по ал.3. Съгласно ал.6, условията и редът за вписването в регистъра по ал.3, както и изискванията за заемане на длъжности от спортно-педагогическите кадри се определят с наредба на министъра на младежта и спорта. На това основание е издадена Наредба № 1/2019 г. за треньорските кадри /обн.ДВ, бр.13 от 12.02.2019 г. в сила от 12.02.2019 г./, с която е отменена Наредба № 2 от 2017 г. за професионалната правоспособност и квалификацията на спортно-педагогическите кадри, издадена от министъра на младежта и спорта /ДВ, бл.29 от 2017 г., отм., бр.13 от 12.02.2019 г., в сила от 12.02.2019 г./. В чл.2 от действащата наредба се съдържа легалното определение за треньорски кадри, и това са лицата, които извършват обучение и тренировъчна дейност в системата на физическата активност, физическото възпитание, спорта и спортно-туристическата дейност, както и лицата, които предоставят треньорски услуги. По силата на чл.3, ал.1 от Наредбата длъжностите на треньорските кадри – системи от функции, задължения и изисквания, са: 1. инструктор; 2. помощник-треньор; 3. треньор; 4. старши треньор; 5. главен треньор. В ал.2-5 са посочени и изискванията за всяка от изброените в ал.1 длъжности. Разпоредбата на чл.16, ал.9 от Наредба № 1/2019 г. посочва, че в регистъра се вписват лицата, отговарящи на изискванията на глава втора или §4 от допълнителните й разпоредби.

Минималните изисквания за изпълнение на длъжността „треньор“ са предвидени в чл.8, ал 2 от Наредба № 1/2019 г., а именно: 1. завършено висше образование с образователно-квалификационна степен „бакалавър“ – „треньор по вид спорт“; или 2. завършено висше образование с образователно-квалификационна степен „бакалавър“ и придобита професионална квалификация „треньор по вид спорт“ в условията на

следдипломна квалификация на акредитирано висше училище в професионално направление „Спорт“; или 3. завършено висше образование с образователно-квалификационна степен „бакалавър“ в професионално направление „Спорт“ или „Педагогика на обучението по физическо възпитание“ и придобита професионална квалификация „треньор“ по вид спорт съгласно изискванията на Закона за професионалното образование и обучение; или 4./нова – ДВ, бр.17 от 2021 г., в сила от 01.03.2021 г./ завършено висше образование с образователно-квалификационна степен „бакалавър“ – „треньор“ или „учител/преподавател по физическо възпитание“, и придобита образователно-квалификационна степен „магистър“ по вида спорт.

В случая от страна на И. Т. са представени следните документи, доказващи съответствие с изискванията на посочения текст от Наредба № 1/2019 г.: удостоверение № 342-220/26.08.2021 г., издадено от Националния център за информация и документация, с което на основание чл.14, ал.1 от Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища на И. Б. Т. е признато висше образование с образователно-квалификационна степен „магистър“ по специалност „Физическо възпитание“ с професионална квалификация „Учител по физическо възпитание“ в Академия за физическо възпитание и спорт „В. Куши“ в А.; превод на удостоверение, издадено от ректора на Спортния университет в Т. в уверение на това, че И. Т. е завършил 4 години /8 семестъра/ редовно обучение в А. по физическо възпитание и спорт „В. Куши“ /днес Спортен университет в Т./ в направление „Учител“ в периода 2001/2002 до 2006/2007 г.; превод на документ, удостоверяващ положените от жалбоподателя изпити и съответните оценки по тях, който свидетелства за придобита от Т. специалност „мачови спортове“; превод на диплома № 1523, според която жалбоподателят е получил „звание: учител по физическо възпитание, профилиран в състезателни спортове“.

Предвид това, че И. Т. е с придобита образователно-квалификационна степен „магистър“, макар и по обща специалност, а не по конкретния вид спорт, каквито са основните мотиви за постановения отказ, както и придобитият от лицето професионален опит именно във вида спорт, в който упражнява своята треньорска дейност – вдигане на тежести, следва да се приеме, че Т. отговаря на изискването на чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1/2019 г. за придобита професионална квалификация „треньор“ по вид спорт съгласно изискванията на ЗПОО. В случая представената от лицето диплома за завършено висше образование доказва придобита професионална квалификация „Учител по физическо възпитание“, която изпълва съдържанието на изискването по т.3 от Наредбата за завършено висше образование в професионално направление „Педагогика на обучението по физическо възпитание“. Придобитата от Т. образователно-квалификационна степен е „магистър“ при изискуема такава по-ниска по наредбата - „бакалавър“. Другото условие по т.3 е придобита професионална квалификация „треньор“ по вид спорт съгласно изискванията на Закона за професионалното образование и обучение. Този закон съдържа легална дефиниция на понятието „професионална квалификация“ в т.5 на §1 от своите ДР. Съгласно посочения текст, професионалната квалификация е квалификация по професия или част от професия, която включва съвкупност от професионални компетенции и необходимите за тяхното формиране образователни знания и умения. Това означава, че в понятието за професионална квалификация следва да се включи и

спортно-педагогическият опит, който притежава И. Т.. По делото е представено удостоверение от Спортен клуб по вдигане на тежести „Х.“, което дава сведения за това, че И. Т. работи като старши треньор по вдигане на тежести на спортистите от възрастова група – деца до 13 г., деца до 15 г. и юноши до 20 г., като работи в клуба от 2008 г. и под негово ръководство са спечелени множество отличия от състезания. Това само по себе си безспорно говори за значимия професионален опит и треньорски умения, които жалбоподателят притежава точно във вида спорт „вдигане на тежести“. В духа на закона е да бъдат запазени именно треньорските кадри с опит, които чрез постиженията на отборите си са доказали своята професионална обезпеченост и капацитет, като в случая следва да се отчетат и различните образователни и професионални изисквания, на които лицето е отговаряло към момента на придобиване на професионалната си квалификация, респективно на условията за заемане на треньорска длъжност. Именно това е и причината да бъдат предвидени преходни разпоредби, които да уреждат т.нар. „заварени положения“.

В тази връзка следва да се отбележи, че органът не е отчетел, че всъщност са били подадени две заявления: едно от Българската федерация по вдигане на тежести от 15.05.2020 г., а второто - от И. Т., който със заявление с вх.№ 14-00-1323 от 14.10.2021 г. е поискал от свое име да бъде вписан в регистъра. Разпоредбата на чл.97, ал.5 от ЗФВС дава тази възможност като определя, че вписването в регистъра на треньорските кадри се извършва по искане на физическото лице или на съответната спортна федерация. Органът не е направил това разграничение, като по този начин не е отчетел, че към момента на подаване на второто заявление, лично от И. Т., е в сила и действа изменението на наредбата от 01.03.2021 г. С това изменение е създадена и новата преходна разпоредба на §9 от ПЗР към Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 04.02.2019 г. за треньорските кадри /ДВ, бр.17 от 2021 г., в сила от 01.03.2021 г./, съгласно която лицата, вписани в регистъра на треньорските кадри до влизане в сила на наредбата, запазват правоспособността си като треньорски кадри за длъжностите, за които са вписани и за които имат издадени удостоверения.

В същото време към момента на подаване на заявлението от И. Т. съществува и продължава да действа §6, ал.1 от ПЗР на Наредба № 1/2019 г. за треньорските кадри, който в релевантната си редакция - изм., ДВ, бр. 91 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г. гласи, че в срок до три години от влизането в сила на наредбата лицата, вписани в регистъра по чл.22, ал.1 от отменената Наредба № 2 от 2017 г. за професионалната правоспособност и квалификацията на спортно-педагогическите кадри, могат да се регистрират в регистъра на треньорските кадри по чл.9, ал.1, т.4 от ЗФВС по реда и при спазване на изискванията на тази наредба. Съответно ал.2 на §6 сочи, че за срока по ал.1 лицата, вписани в регистъра по чл.22, ал.1 от отменената Наредба № 2 от 2017 г. запазват професионалната си правоспособност и квалификация за длъжностите, за които са вписани. Тълкувани в своята цялост цитираните преходни разпоредби създават противоречие относно приложението им. От една страна е налице хипотезата на §9 от ДР на Наредба № 1/2019 г., която предвижда вписаните в регистъра по отм. Наредба № 2/2017 г. треньори да запазват правоспособността си. В същото време се изисква същите да подадат нови заявления, и съответно да отговарят на нови изисквания, като е предвидено изключението само за лицата, отговарящи на условията по §4, ал.2 от ДР на Наредбата, на които И. Т. не отговаря. Тази неяснота обаче не може да води до

накърняване на вече придобити права от страна на жалбоподателя. Абсолютно незаконосъобразно и житейски нелогично е да се задължават лицата, при изменение на правната уредба да променят професионалната си квалификацията. Следователно позовавайки се на преходната разпоредба на §9 от Наредбата съдът намира, че жалбоподателят следва да бъде пререгистриран в новия регистър. По делото бе представена извадка от Регистъра на спортно-педагогическите кадри по чл.6, ал.2 от отменения ЗФВС, който е публичен и в който И. Б. Т. е вписан като треньор по вдигане на тежести в Българската федерация по вдигане на тежести.

В тази връзка изтъкнатият от ответника в съдебното производство мотив за постановения отказ, а именно липсата на регулаторен режим при вписване на кадрите в Регистъра, воден по реда на отменената Наредба № 2, съдът не приема за основателен. Действително, според старата регламентация вписването се е осъществявало от спортните федерации. Това правно решение обаче държи повече сметка за ценените от самите спортни федерации треньорски кадри, поради което и изложеният от ответника аргумент не следва да се възприема като обосноваващ оспорения в настоящото производство отказ за вписване в Регистъра по чл.9, ал.1 т.4 от ЗФВС на треньорските кадри на И. Б. Т.. От всичко изложено дотук може да се направи извод, че последният след като е бил вписан в Регистъра на спортно-педагогическите кадри като отговарящ на изискванията по чл.6, ал.2 и по реда на чл.22 от отменената Наредба № 2 следва на основание §9 от ПЗР на Наредба № 1/2019 г. за треньорските кадри /влязъл в сила на 01.03.2021 г. и действащ по отношение на подаденото от И. Т. на 14.10.2021 г. заявление/ да бъде вписан и в Регистъра по чл.9, ал.1 т.4 от ЗФВС.

По изложените съображения заповед № № РД-09-138/22.02.2022 г. на заместник-министъра на младежта и спорта следва да бъде отменена, а административната преписка да се изпрати на оправомощеното лице – заместник-министъра на физическото възпитание и спорта за ново произнасяне съобразно изложените в решението мотиви.

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноски, които са в размер на 10 лева и представляват заплатена по сметка на АССГ държавна такса.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. 2 във вр. с чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. Б. Т. заповед № РД-09-138/22.02.2022 г., издадена от заместник-министъра на младежта и спорта.

ИЗПРАЩА административната преписка на заместник-министъра на младежта и спорта за ново произнасяне по заявление с вх.№ 14-00-1323/14.10.2021 г., подадено от И. Б. Т. в едномесечен срок от влизане в сила на настоящото решение, при спазване на дадените в мотивите му указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Министерството на младежта и спорта да заплати на И. Б. Т. с адрес: [населено място], Столична община, [улица], сумата от 10 /десет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:

--	--	--	--